

det historiske forløb siden starten af forrige århundrede og karaktergivningen til de enkelte partiers indsats i folkeskoledebatten gennem de sidste mange år. Jeg kan forstå, at det kun er De Radikale, der har bestået testen i folkeskoledebatten.

Men sagen er jo sådan set, at siden starten af forrige århundrede har Socialdemokratiet, som fru Margrethe Vestager også var inde på, været en del af den forligskreds, der har været med til at udvikle den danske folkeskole og dermed også været med at designe den danske folkeskole, som trods alt skaber de resultater, den skaber i dag. Socialdemokratiet har sådan set også altid været på den side, der mener, at i nogle situationer skal nogle børn have et løft – tidligere var det landarbejdernes børn i skolerne på landet – og den situation mener jeg også vi er i nu.

Det, der er lidt ærgerligt, er, at vi gik helt glip af, hvad Det Radikale Venstre vil foreslå der skal ske, når man ikke kan gå ind for det meget kritiserede skoleforlig. Vi fik kun at vide, at skolerne selv kan finde en løsning, og det har jeg meget sympati for på baggrund af kvalifikationerne hos de lærere, jeg kender.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det er jo mærkeligt, at et parti, som er bygget op på myndighed og selvorganisering henviser til, at det kan skolerne selv finde ud af at tage ansvar for til næsten ingen penge. Det er meget mærkeligt, at det, som har været kernen i den skolepolitik, vi har ført i hundrede år sammen med Venstre, nemlig at udgangspunktet skal være, at de mennesker, som er veluddannede og engagerede i at skabe en god skole, har hovedansvaret, ikke holder længere. Det er det, der er det besynderlige, i hvert fald i min optik.

Jeg forsøger ikke at give karakter. Jeg forsøger bare at sige, at jeg synes, der er nogle partier, som det med Socialdemokratiets hjælp er lykkedes rigtig godt at gennemføre en helt anden politik end den, vi sammen har stået for i meget lang tid, og jeg er ked af, at det gik hen over hovedet på den socialdemokratiske ordfører.

Jeg skal gerne gentage, hvad jeg sagde om den radikale uddannelsespolitik på folkeskoleområdet. Hver enkelt skole skal med udgangspunkt i sine styrkesider og sine problemer lave en konkret handlingsplan for en 5-års-periode, hvor der sættes konkrete mål og foreslås, hvordan der skal rettes op på tingene, og det skal selvfølgelig gøres i en dialog med de bevilgende

myndigheder, herunder kommunen, og i samspil med skolens omgivelser. Det er et meget kort resumé.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Jeg er ked af, at vi øjensynligt misforstår hinanden. Der kan være historiske uoverensstemmelser med hensyn til, hvilke bøger der skal læses, men det, der egentlig er sagen, og som jeg godt vil understrege, er, at det arbejde jo faktisk allerede foregår i folkeskolen i dag til og med kryds og slange. Der foregår vitterligt et kæmpearbejde med at udvikle pædagogik, med at udvikle evalueringsværktøjer og med at drive den danske folkeskole, så herinde fra Folketingets talerstol behøver vi ikke at sige: Kom i gang med det. Det foregår jo allerede i dag.

Vi er tilhængere af, at det udviklingsarbejde, der foregår på folkeskolerne, får så gode muligheder som overhovedet muligt for at trives, men vi er også tilhængere af, at der bliver mulighed for at gøre en indsats for den meget store gruppe børn, der ikke får et tilfredsstillende udbytte af folkeskolen i dag og derfor ikke får de kundskaber, de skal bruge for at kunne gennemføre en uddannelse, når de forlader folkeskolen.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Hvis jeg må kommentere det sidste først, er der jo mange grunde til, at unge ikke gennemfører en ungdomsuddannelse. Det meget, meget store flertal, mellem 94 og 96 pct., begynder på en ungdomsuddannelse, og de har faktisk mod på og vil gerne lære mere, så de har forstået budskabet om at tage en ungdomsuddannelse.

Men det er bestemt ikke alle dem, der falder fra, som f.eks. har dårlige boglige kundskaber eller dårlig læsevane. Det er et meget broget og differentieret billede, og derfor synes jeg, det er ærgerligt, at Socialdemokratiet er nødt til at begrunde sit skift i skolepolitikken med, at man vil gøre noget for en gruppe elever, der har anden undervisning behov eller har brug for en anden type lærerstøtte, for det kan sandelig gennemføres, uden at man ofrer hele folkeskolen på dets alter.

Jeg synes, det er meget tankevækkende i denne diskussion, at Socialdemokratiet synes at reducere den lovgivning, vi behandler i Folketinget, til en uvirksom detalje, når man siger: Det, der gøres i folkeskolen med udviklingsarbejde